

Barcelona, 21 de setembre de 2023

La Fundació Catalunya La Pedrera presenta la primera exposició retrospectiva d'Antonio López a Barcelona

Antonio López (Tomelloso, Ciudad Real, 1936) és el màxim representant del moviment realista espanyol de la segona meitat del segle XX. De producció lenta, meditada i minuciosa, la seva obra no admet simplificacions.

L'exposició «Antonio López» a La Pedrera reuneix una acurada selecció d'una vuitantena d'obres —entre pintura, escultura i dibuix— procedents de diferents col·leccions públiques i privades

Es la primera exposició retrospectiva que es presenta a Barcelona, i permet traçar un recorregut per la trajectòria artística d'Antonio López al llarg de set dècades de treball, des de les primeres obres de joventut, dels anys cinquanta, fins a la seva producció més recent.

Estructurada en blocs temàtics, la mostra posa de manifest com certs motius sobre els quals l'artista reflexiona persisteixen i, alhora, evolucionen al llarg de la seva carrera: els interiors domèstics, els paisatges i les vistes urbanes —principalment de Madrid—, les natures mortes o la figura humana.

L'exposició està organitzada per la Fundació Catalunya La Pedrera, en col·laboració amb el Drents Museum (Assen, Països Baixos), i es podrà visitar a La Pedrera a partir del 22 de setembre de 2023 i fins al 14 de gener de 2024.

La Fundació Catalunya La Pedrera presenta l'obra d'Antonio López (Tomelloso, Ciudad Real, 1936), el representant per excel·lència del moviment realista espanyol de la segona meitat del segle XX. De producció lenta, meditada i minuciosa, la seva obra no admet simplificacions.

Pintor, escultor i dibuixant, López només té en la realitat un punt de partida, en el qual el procés és tan important com l'obra acabada. Tal com diu l'artista: «Una obra no s'acaba mai, sinó que arriba al límit de les seves pròpies possibilitats». Depenent dels temes, treballa en els seus quadres al llarg de diversos anys —de vegades, durant dècades, els abandona i els reprèn un altre cop— i amb cada pinzellada destil·la l'entrellat de l'objecte o el paisatge, fins que en plasma l'essència al llenç. En la seva obra, l'artista intenta captar el que roman de la realitat que ens envolta, eliminant-ne artificis i detalls innecessaris, així com capturar el moment en què la llum i els objectes assoleixen, a través de la mirada del pintor, el màxim grau possible de bellesa.

L'exposició a La Pedrera és la **primera mostra monogràfica retrospectiva d'Antonio López que es presenta a Barcelona**, i reuneix una acurada selecció d'una vuitantena d'obres —entre pintura, escultura i dibuix— procedents de diferents col·leccions públiques i privades, com ara la Fundació Sorigué, de Lleida; la Fundación Juan March de Palma de Mallorca; la Fundación ICO i el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, de Madrid; l'Hamburger Kunsthalle; el Baltimore Museum of Art i el Museum of Modern Art de Nova York, entre d'altres; que permet traçar un recorregut per la trajectòria d'aquest artista al llarg de **set dècades de treball**, des de les primeres obres de joventut, dels anys cinquanta, fins a la producció més recent.

Estructurada en blocs temàtics, la mostra posa de manifest que certs motius sobre els quals l'artista reflexiona persisteixen i, alhora, evolucionen al llarg de la seva carrera: **els interiors domèstics, els paisatges i les vistes urbanes —principalment de Madrid—, les natures mortes o la figura humana.**

Aquests últims constitueixen les obsessions del pintor i escultor. El detall, els racons, la quietud, el silenci, l'austeritat són elements protagonistes de la seva gramàtica personal, en una obra que expressa, des de la intimitat de l'entorn domèstic, valors humans de caràcter universals. Intenta atrapar la realitat efímera que ens envolta i capturar-ne un moment, un instant en què la llum i els objectes assoleixen, per a la mirada del pintor que

vol eternitzar-los, el màxim grau possible de bellesa. L'artista, amb un gran domini de l'espai i de la llum, sovint vol transcendir la quotidianitat de les coses i dels paisatges aturant el temps per captar l'eternitat de l'instant.

«Mis cuadros son una experiencia personal, no un documento. Trabajo con una clave interpretativa que exige mucho tiempo, donde no cabe lo móvil. Es una ley imprescindible para mí. El resultado es una realidad que carga al cuadro con algo que tal vez deseo.»

ANTONIO LOPEZ

L'exposició està organitzada per la Fundació Catalunya La Pedrera, en col·laboració amb el Drents Museum (Assen, Països Baixos), i es podrà visitar a La Pedrera de Barcelona a partir del 22 de setembre de 2023 i fins al 14 de gener de 2024. Les obres estan exposades a la sala d'exposicions a excepció de *Carmen dormida*, que està instal·lada al pati de Passeig de Gràcia.

L'EXPOSICIO S'EXPANDEIX MES ENLLA DE LA SALA

Un cop més, al voltant de l'exposició d'Antonio López la Fundació Catalunya La Pedrera ha cocreat un seguit de **propostes culturals** que expandeixen l'exposició més enllà de La Pedrera i ofereixen noves mirades establint **diàlegs amb altres disciplines artístiques**.

En aquesta ocasió ens aliem amb el Gran Teatre del Liceu, el Palau de la Música, el MNAC, la Fundació Sorigué, l'ESMUC i el Cercle Artístic de Sant Lluc-, fent que tota la ciutat de Barcelona respiri López

El Gran Teatre del Liceu oferirà, el dimecres 25 d'octubre a les 20h, un concert del Quartet Gerhard i del Cor Cererols que proposa un recorregut musical pels diversos àmbits de creació d'Antonio López: des del paisatge urbà fins al món més íntim dels espais domèstics, passant pel cos i el retrat. Una ocasió excepcional per a endinsar-nos en l'obra d'aquest gran pintor.

El diumenge 3 de desembre a les 17h, i en el marc de la programació del Palau de la Música Catalana de la sarsuela Doña Francisquita d'Amadeu Vives, s'ha organitzat una conferència prèvia a l'audició. "Doña Francisquita i Antonio López. L'art del quotidià" anirà a càrrec de la musicòloga Verónica Maynés, sobre la importància del quotidià en

l'obra d'Antonio López i la recreació del casticisme que suggereix el gènere de la sarsuela. Amb l'entrada a la sarsuela es podrà accedir lliurement a la conferència que tindrà lloc al mateix Palau.

A més, la Fundació Catalunya La Pedrera treballa en una línia de **projectes audiovisuals** lligats a les exposicions, que s'ha iniciat amb les filmacions dedicades a tres artistes contemporanis de reconegut prestigi que exposaran a La Pedrera durant el 2023 i 2024: **Jaume Plensa, Antonio López i Miquel Barceló**. Tres audiovisuals de creació pròpia realitzats pel reconegut director de fotografia **Josep Maria Civit** que esdevindran un testimoni enriquidor en què l'art, la creació, la reflexió i el diàleg amb l'arquitectura de La Pedrera s'uniran amb l'objectiu d'ampliar l'experiència expositiva.

La producció d'un audiovisual entorn a l'exposició d'Antonio López a La Pedrera té com a objectiu, en la línia de l'Exposició expandida, **ampliar l'experiència expositiva més enllà de la sala**, així com allargar-la en el temps, aprofundir en el coneixement de l'artista i la seva obra, i connectar amb un públic més ampli.

Aquest audiovisual es **presentarà a l'Auditori de La Pedrera el dijous 19 d'octubre a les 19h** i posteriorment hi haurà una **conversa entre el propi López i la periodista Teresa Sesé** sobre la seva trajectòria artística i sobre l'exposició. Durant tota la mostra el document es podrà veure a la sala d'Exposicions i permetrà conèixer les obres i el procés creatiu de l'artista, endinsar-se al seu taller i als seus espais de treball, i copsar la conceptualització i la preparació d'una exposició en un espai tan singular com La Pedrera.

Es pot consultar tota la programació d'Exposició expandida a www.lapedrera.com

ANTONIO LOPEZ LA SEVA OBRA AL LLARG DELS ANYS

L'exposició «Antonio López», organitzada per la Fundació Catalunya La Pedrera, reuneix a La Pedrera una acurada selecció d'una vuitantena d'obres —entre pintura, escultura i dibuix— i permet traçar un recorregut per la seva trajectòria artística al llarg de **set dècades de treball**, des de les primeres obres de joventut, dels anys cinquanta, fins a la producció més recent. **Estructurada en blocs temàtics**, la mostra posa de manifest que certs motius

sobre els quals l'artista reflexiona persisteixen i, alhora, evolucionen al llarg de la seva carrera: els interiors domèstics, els paisatges i les vistes urbanes —principalment de Madrid—, les natures mortes o la figura humana.

Durant els anys cinquanta, Antonio López explora diferents llenguatges plàstics a la recerca del seu i recorre a elements simbòlics i surrealistes per reforçar el component narratiu de les seves obres, però sempre treballant des de la figuració. S'inicia pintant retrats, com ara *Cuatro mujeres* (1957) —present en aquesta exposició—, i bodegons, com ara *Cabeza griega y vestido azul* (1958). A final de la dècada comença a realitzar relleus i incorpora a les seves creacions l'escultura, una disciplina que no abandona mai.

En la dècada dels seixanta, a partir de la nova actitud de no afegir res a la realitat, pinta el seu primer paisatge: *Madrid* (1960). Durant aquests anys pren consciència que el seu camí és la realitat sense artificis. Des de la meitat dels anys seixanta pinta i esculpeix el que li interessa sense fer ús de cap recurs estilístic, de manera que la seva mirada és l'únic filtre i el domini tècnic és el seu instrument. A final de la dècada, utilitzant aquest nou enfocament, dibuixa i pinta de manera directa espais íntims de casa seva i del seu estudi, i dedica una atenció especial a la llum i als efectes que genera en els objectes. En aquesta època, la seva obra, que passa a formar part de col·lectives a Alemanya, a Anglaterra i als Estats Units, assoleix reconeixement en l'àmbit internacional.

La ciutat de Madrid ocupa un lloc privilegiat en l'obra d'Antonio López durant els anys setanta. En aquesta època inicia diverses vistes importants de la ciutat. Així mateix, explora el paisatge a través de les finestres i treballa en diferents moments del dia per estudiar la llum. El dibuix també pren una rellevància especial en la producció de l'artista.

Durant la dècada dels vuitanta el tema vegetal es converteix en el tema principal de la pintura i el dibuix d'Antonio López, sobretot amb dibuixos de fruites i verdures, però també amb flors pintades a l'oli. Continua fent paisatges, tant de Madrid com del seu poble, Tomelloso. El 1985 rep el Premi Príncep d'Astúries de les Arts.

Els anys noranta són especialment fructífers per a Antonio López. El cineasta Víctor Erice realitza la pel·lícula *El sol del membrillo*, que retrata i descriu el procés creatiu de l'artista. El Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía presenta la primera gran retrospectiva del pintor i escultor, que en aquest moment comença la que serà la seva pintura de dimensions més grans: *Madrid desde la torre de bomberos de Vallecas* (1990-2006).

Amb l'arribada del **segle XXI**, Antonio López rep tota mena de reconeixements, com ara el Premi Velázquez de les Belles Arts atorgat pel Ministeri de Cultura. L'artista continua treballant amb tots els llenguatges plàstics que ha utilitzat al llarg de la seva carrera: pintura, escultura, dibuix i gravat. Se centra en les temàtiques que el caracteritzen i dona molta importància a la figura humana, però centrant-se ara en el nu. A més, reprèn les vistes de la Gran Vía madrilenya, afegint-hi nous punts de vista per tal de completar el recorregut d'aquest carrer. Les flors continuen sent un dels seus temes preferits, especialment les roses, que pinta des del moment en què floreixen fins que es descomponen.

Fundació Catalunya La Pedrera

La Fundació Catalunya La Pedrera és una fundació privada que treballa perquè tothom tingui un futur millor. El somni de la Fundació és que la cultura sigui el camí cap a un món més humà, on les persones estiguin al centre. Per això es creen experiències culturals i expositives que són una finestra oberta al pensament, per estimular la reflexió i el pensament crític.

Prensa Fundació Catalunya La Pedrera
Lluïsa Oller Tel. 638 44 94 69
prensa@fcatalunyalapedrera.com